

motam item à die, quo exipavit tempus reservationis, ut in dec. 585. n. 1. coram Merlin. dec. 245. & 256. utrobique in principio, cor. Bich. & dec. 95. pariter in principio coram Priol. Quinimò conclusio, quod pensiones non pertinetur accessoria, sed tanquam fors, procedit fortius in titulari agente contra pensionarios, quia ipse non agit ad ius universale exigendi pensionem, & accessoria ad terminos decurios, sed principaliter ad repetitionem terminorum indebet exactiorum, ut considerat Rota coram Merlino dec. 663. n. 15. & seq. & cor. Priol. dec. 95. num. 4. & quamvis Card. de Luca d. dlc. 12. n. 20. in objecto allegatus in causa revolutionis tituli emptionis locorum montium, in quo scriptis, teneat? quod non intrat alia actio petendi fructus, nisi accessoria, & consequitiva ad ipsa bona; contrarium tamen ibidem admittit in annua pensione Ecclesiastica, juxta citatas decisiones cor. Merlino.

Pariformiter nec assumptum subsistit in secunda parte, quod scilicet titularis petierit terminos indebet exactos accessoria, & dependentes ad declarationem nullitatis reservationis pensionum, quia, ut confitit in d. *Summario Pensionariorum n. unicu*, post petitam dictam declaracionem nullitatis, per caput separatum fuit petitia restituenda pensionum, siueque non incidenter, & in sequelam, sed 18. quæ principalius, ut tenuit Rota in rei. p. 12. dlc. 384.

Et ita utraque &c.

ALLEGATIO RESONSIVA

D. Ferdinandi de Valentibus, Sacre Consistorialis Aulae Advocati,

IN CAUSA.

FLORENTINA SUCCESSIONIS
DERICASOLIS.

ARGUMENTUM.

Statutum Florentinum excludens feminas propter agnatos masculos usque ad secundum gradum inclusivè, suffragari non potest agnatis extra dictum gradum existentibus, nec nisi proximitatem gradus defumere possunt à matre, licet ista sit nupta in agnatione, quando eius vir non est de agnatis intra gradus à statuto contemplatis existentibus.

SUMMARIUM.

- 1 Statuta intestata successionem contra juris dispositionem regulantia, sunt strictè intelligenda, ita ut quantum minus fieri posse, à juris tramite, devient, nec ullam recipiunt extenionem.
- 2 Statuta Florentina non cum iuris substitutis, sed minimum diligenter condita fuere; unde in eorum interpretatione naturalis sensus, & non legales sententes sunt attendende.
- 3 Statuta exclusiva feminarum eas à successione non repellunt, nisi superhinc masculi & agnati successibiles.
- 4 Statuta exclusiva operantur solum in causa prædicta ab eis expresso, & in utroque capite, tam inclusivo, quam exclusivo, exigunt, ut concurrant illae personæ; quæ à statuto fuerint contemplatae.
- 5 Ad hoc ut habeat locum statutum exclusivum, tria requiruntur, quod scilicet defunctus tam masculi, quam feminæ de persona in statuto expressi.
- 6 Masculi agnatus feminas excludere prætentandæ debet conjunctim habere qualitates à statuto prescriptas.
- 7 Illi qui non enumerantur inter personas exclusiones statutaria dispositione iuraveri non possunt.
- 8 Quando statutum limitat, & qualificatve loquitur, persona ex illius dispositione venire contendens, debet probare qualitatem à statuto volitam.
- 9 Statutum exclusivum vocans agnatos intra certum gradum censetur, quod existentes in interiori, & remotores in gradu haberent pro extranti.
- 10 Statutum Florentinum non excludit matrem propter masculum existentem in quinto gradu.
- 11 Si statutum exigat, ut agnati excludere volentes debeant esse masculi ex masculo, tunc isti qualitatem agnationis negantur defensione à matre.
- 12 Quando statutum exclusivum ex fadum contemplatione agnationis, tunc in eo sub denominatione masculorum veniant solum masculi ex masculis.
- 13 Item veniant non solum masculi ex masculis, quando statutum repellit nemum feminas, verum etiam descendentes ab eis.
- 14 Statutum exclusivum ita interpretari debet, ut qualibet contradicatio, & contrarietas in eis verbis, & dispositione existere.
- 15 Si statutum exigat, ut excludere volentes sint agnati masculi intra certum gradum, sub eo comprehendendi non possunt descendentes agnatus, & existentes ultra determinatum gradum agnations.
- 16 Statutum Florentinum exclusivum feminarum habet pro causa finali conservationem agnationis, & ab ea unicæ regulatur.
- 17 Agnationis ratio in statutariis dispositionibus, quandoque minus, quandoque magis latere potest, id est que non sola ratio generica agnatus in eis spectari debet, sed inquitur, quorum favore, & per quas personas illam statuentes conservari voluerint.
- 18 Agnationis ratio habita in quacunque dispositione, & maximè in statutaria, debet solum attendi in his gradibus ad decisiones casuarum, tanquam responsa prudenter.
- 19 Agnati de iure sunt successibiles usque ad decimum gradum, & nos ultra.
- 20 Ratio agnationis non operatur, ut statutum juris correctiorum extendi possit ad gradus, & personas in eo non expressas, & ultra illas, qui sunt specifici, & limitate nominati.
- 21 Dicitur, quis de suis natura refringit, & limitat, nullamque admittit extensam etiam ex identitate rationis.
- 22 Statutum Florentinum excludens feminas propter agnatos usque ad secundum gradum, ad alios agnatos ultra tam gradum non extenditur, & n. 110.
- 23 Statutaria sententiae ad naturales rationes normam, & juxta naturalem pietatem, & sanguinis necessitudinem sunt intelligenda.
- 24 Statuta exclusiva dicuntur leges municipales, & testamenta Civitatum.
- 25 Vinculum ex agnatione, & sanguinis necessitudine orientis iura nostra ultra personas decimi gradus abolitum presumunt.
- 26 Ad hoc ut duplex vinculum operetur, præcisè est, ut unumquaque de perso, & disjunctum sit efficax.
- 27 Agnati constituti extra decimus coniugantur gradum, agnationis iure, & succedendi capacitatem amplius non habent.
- 28 Agnati dicuntur solum illi, qui sunt usque ad 10. gradum.
- 29 An constituti ultra decimum gradum dici possint agnati vel potius gentilium nomine nascupari debet remissio.
- 30 Quod solum sub nomine agnatorum forsan venire possint, quando agitur de successione fiduciocommissaria ex mœte testatoris protrahenda in omnes de agnatione, & familia, & de statuo eamdem successione regulari.
- 31 Non autem quando agitur de successione hereditaria, & de statuo eamdem successione regulari.
- 32 Aliud est, quod quis possit dici agnatus, aliud, quod beat jura agnatoris ad effectum succedendi.
- 33 Adoptio, & legitimati continetur sub generali agnaturi appellatione.
- 34 Sed tamen non venient sub statuto vocante agnatos.
- 35 Sors ejusque filii inter agnatos attributur.
- 36 Attamen sub statuto agnatos includentur non comprehendantur.
- 37 Quando statutum loquuntur de agnatis, intelligentem est de agnatis sub rigorosa, & propria significacione.
- 38 Agnati extra decimum gradum non venient in statuto sub agnatorum nomine.
- 39 Statutum Florentinum ad intestatam successionem vocat proximiores usque ad oitavum gradum inclusivo & tis non extantibus, sicutum.
- 40 Si statutum in unaparte loquens de agnatis illos restrinxit usque ad oitavum gradum, ubi in alia parte de eis mentionem fecit, supponi non posse, quod intellexerit de agnatis latè sumptis ultra decimum gradum.
- 41 Statutum unus regionis, & civitatis deferunt pro interpretatione illius de alia Civitate, & possunt allegari ad decisiones casuarum, tanquam responsa prudenter, & doctrina magistrorum.
- 42 Statuto Mediolani causius, ut sub appellatione agnatorum veniant omnes de nomine; & parentela; sed in materia successione illi agnati intelligantur, qui sunt usque ad septimum gradum.
- 43 Quando statutum excludit sores propter agnatos usque ad certum gradum, & id contemplatione agnationis, tunc attendi non potest proximitas, & vinculum ex parte matris, & n. 52.
- 44 Si statutum excludit à successione feminam propter masculum

Allegatio Responsiva

- masculos, censentur pariter exclusi omnes, quia à feminis non proveniunt, etiam si masculi.
- 45 Provenientes à feminis non remanent perpetuū ab humi modi statutis excludi, quando ipsa feminis fuerint in aliquo casu à statuto consideratae, & quando ipsa feminis, si vivere, non excluderetur à successione, & in his casibus medium femininum non dicitur impertinens.
- 46 Intellige tamen ad hoc ut descendentes à femina possint decedentes per sonis à statuto contemplatis reintegrari à successione secundum suis communis ceterorum, non autem ad hoc ut veniant tanquam personae à statuto vocatae, & n. 50.
- 47 Quando statutum excludit feminam, ut bona in familia conserventur, tunc illius exclusio est perpetua.
- 48 In eocas, in quo vigore statutariorum dispositiones mater succedere non posset, nec minus succedere possunt illius filii maleuli.
- 49 Sic ut feminam tanquam destituta qualitate masculinitatis non posset venire sub statuto, in quo vocantur agnati, ita nec venire non posset eius filii.
- 51 Argumentum peccatis in petitione principi, & supponens id, quod si in questione, non debet admitti & attendi.
- 53 Femina, que est principium cognationis, non parit descendentes agnatos; ipsa enim licet agnata, tamen cum sit agnitionis finis, tamen filii non communicant.
- 54 Feminam nupti & in familia conservant quidem agnitionem, sed illam de linea viri non illam de linea sua.
- 55 Tunc filii seminariorum nuptiarum in familiam possunt includi sub nomine agnitorum, quando feminis fuerint ad hanc precium finem vocatae, ut rubor agnatis liberos agnatos procerent, vel quando agitur de dispositione, que non sit verè agnitionis.
- 56 Statutum excludens feminam, excludit pariter rotam illius lineam; sicut enim non possunt venire, nisi tantum matris imagines; unde si mater licet agnata fuit exclusa, multo magis eius filii, qui sunt cognati excludi debent.
- 57 Successo decolori debet de gradu in gradum, nec sit transitus ad sequentem, nisi deficiente priore.
- 58 Quando mater erat inhabilis, & gradum successibilem constitutre, non poterat, tunc filii ab ea gradum & proximitatem metiri non possunt.
- 59 Statutum vocans agnatos usque ad certum gradum, dicitur reperire ad conjunctionem agnitionis ex parte patris, non ad ille ex parte matris.
- 60 Et hoc casu licet mater supererit uni de familia, tamen ipsa neque filii tribuere proximitatem, & qualitatem agnitionis.
- 61 Quando vinculum maternum de per se consideratum est pertinens ad tribendum jus successioni, efficax redditio non potest esse communione cum vinculo paterno.
- 62 Ad hoc ut duplex vinculum, seu qualitas simul juncta operetur, requiriatur, ut unaqueque de per se, & secundum sumptu sit efficax.
- 63 Si statutum vocal agnatos masculos intra certum gradum, tunc prorogari ex feminis, quia non possunt dici agnati masculi, remanent exclusi, ideoque vinculum ex latere matris remaneat impertinens, & inhabile.
- 64 Minusque possunt mutare qualitatem agnitionis a patre, quando pater distat ultra gradum à statuto prefectorum, & non est de illis agnatis, quos statutum contemplavit, & n. 68.
- 65 Proximitas gradus in materia successioni sumenda est ab eo latere, ex quo capitum, & defertur successio.
- 66 In successoriis ex voluntate testamenti, tunc ex statuto agnatis deferuntur, agniti tamen vinculatio bimoda est posthabito prioris gradu cognitio.
- 67 Proximitas ex parte matris non attenditur pro regulanda successione à statuto delata agnatis, licet mater cum agnato supererit, & n. 15. 71. 73.
- 68 Fratres uterini licet si in eodem gradu cum unrinque conjunctis reperiuntur, attamen respectu successoris non sunt in eodem gradu, nec proximitatem a matre mutare possunt.
- 70 Si manus in fideicommisso preferatur feminae, dicitur respectu successoris proximus, licet talis non sit respectu sanguinis.
- 72 Quando statutum consulendum agnitioni repulit feminam, & vocavit agnatos, tunc dicendum est, quod voluntaria ut gradus, & proximitas commensurari deberet ab
- ipso vinculognitionis.
- 74 Sororis filii licet de jure possint dici agnati quoad intonatus successores à jure communis regularandas; tamen agnatorum nomine venire non debent in successione statutaria, vocante, & excludente cognatos.
- 75 Quia si soror si nuptia in agnatione, & familia.
- 76 Quando filii sororis nuptie in familia tunc possint tandem agnati ad successione statutariam venire quando feminam nuptie agnato constituto intra gradus à statuto vocato, scilicet si agnati remotissimi; nam tunc agnato despumpta à patre non prodigi, quia remota proximorum commensurata à matre non iuvat, quia est vinculum impertinens, & n. 78.
- 77 Agnato proprius, & vere datur, que provenit à natura iuncta legi dispositione, & sub ea solum continetur, qui per virilem sexum coniuncti sunt.
- 78 Guidobonus advocacy, civil. 100. explicatur.
- 79 Filios ad successione ex propria persona, & jure devenientibus non obstat parentum exclusio, & incapacitas;
- 81 Si autem filii velim defuntem ius succedendi patre, vel matre, tunc solum incapacitas eius nocet, quia provenient à medio, & radice infida.
- 82 Conclusio, quod incapacitas parentum non noceat filii procedit in exclusione oriente ab odio, & delito circumdante parentum, que tanquam personalis eorum personarum non transgreditur.
- 83 Non autem in ea incapacitate, que oritur ex radice hæc enim cum sit realis, infusa in totam lineam.
- 84 Unde in statuto vocante agnatos usque ad certum gradum & cognatos excludere, filii obstat incapacitas matris à qua proximitatem deducere non possunt.
- 85 Et pariter obstat incapacitas patris, à qua agnitionis qualitatatem desumere non possunt, si iste non erat de agnitione statuto contemplatis.
- 86 Decisions editae in casu Firmiana successione coram RR. PP. DD. Molines, Priolo, Muto, & Ansaldi, explicitur animadversando, quod iste admittunt, ut filii possint representare gradum, & non personam matris ad effectum aquiliter succedendi cum aliis masculis, non autem ad assumendam qualitatem exclusivam femininarum, quam mater non habebat.
- 87 Statutum Florentinum non tantum de successione excludit feminas; sed etiam omnes per eadem feminas quomodoque defensio conjunctus.
- 88 Et talis exodus referri debet etiam ad illos, qui proveniunt à feminam nuptia in familia, & n. 91.
- 89 Verba, quocunque, & quomodocumque, comprehendunt omnes personas, modos, & casus, cum extenso ad ea, que alias ex propria verborum significacione non veniunt.
- 90 Statutum loquens per verbum, quomodocumque, non admittit rescriptam interpretationem, quan alias admittere potuerit.
- 92 Verba statuti sunt interpretanda ex ratione, & fine, ad quem statutum respicerunt.
- 93 Ratio statuti, & legis non attendunt, quando illius dictio est clara, & tunc standum est litterae.
- 94 De jure soror succedit fratri.
- 95 Idemque statutum illam per fratrem excludens dicitur exorbitans à iure.
- 96 Et propter est stricte interpretandum, & quantum fieri potest, redudendum ad terminum iuri.
- 97 Unde si statutum excludat sororem, & vocet agnatos usque ad certum gradum, non est tribendum ad filios feminae nuptie cum agnato existenti ultra gradus à statuto contemplatis.
- 98 Casus à statuto omnis est censetur reliqui sub dispositio ne juris, & de eo secundum iuris censuram judicari debet.
- 99 Statutum juris communis correctiorum, tantum disponit, quantum loquitur.
- 100 Arque in eo casu omnino habetur pro emmisso, nec ulli admittitur interpretatio extensiva.
- 101 Licet agnitionis contemplatio sit ratio motiva omnium statutorum exclusorum, tamen hæc ratio refrigerienda est ad personas in eodem statuto expensas, & non extendenda ad alios casus à statuto non contemplatos, qui censentur reliqui sub dispositio ne juris.
- 102 Feminam excludere contemplatio agnatorum certi gradus illi non existentibus redunt ad iura successioni, nec eis prestant impedimentum agnati remotores, & n. 126.

Super Tract. De Statutariis Success.

- agnati à statuto contemplati ad effectum excludendi feminas.
- 103 Privilegium concessum Ordini Curialium, eorum ordinis abdito celstis, nec amplius allegari possit.
- 104 Statuta exclusiva tanquam exorbitantia non admittunt extonsem, licet concurreat identitas vel majoritas rationis.
- 105 Etiam ratio à statuto contemplata est generalis, & generalissima.
- 106 Proinde ratio agnitionis in dictis statutis habita non debet extendi ad alias personas, quam in statuto exceptas.
- 107 Statutum ita interpretari debet, ut ejus dispositio statutis consenserit iuri communis, & naturali quieti.
- 108 Quando agitur de persona exclusa, & illis, qui ab eis proveniunt, tunc potest ex majoritate rationis admitti statutus extenso.
- 109 Secus autem est agit de personis excludentibus, nam quad iflas nulla datum extenso ultra nominatas in statuto, etiam si concurreat identitas rationis.
- 111 Quando statutum excludit feminam propter agnatos in determinato gradu exstantes, non potest dici, quod eadem statutum statuti militet etiam quod agnatos remotores.
- 112 Licet statutum exclusivum femininarum sit favorabile tam id efficiat, ut benignè veniat interpretandum non ostent ut tribu debet ultra casus, & personas exceptas.
- 113 Tunc autem tale statutum potest dici favorabile, quando excludit feminam concurrentem cum masculis eadem linea, & cum collateribus proximis, ut quod ad 3. vel 4. gradum; non autem si etiam repulit propter masculorum remotores, nam tali casu dicuntur odio, & rationabiliter.
- 114 Ex iure veteris testamenti feminam excludantur tantum per masculos ejusdem gradus.
- 115 Exclusio feminarum in lege moaica non proveniabat ex contemplatione agnitionis, & optata conservatione bonorum in familia.
- 116 Et licet ultimus feminis familiae precipiteretur, ut nubent viris ex tribu, seu familia sui patris, etiam id provenient, ne sortis terra in tribus dividatur.
- 117 Doctrina loquenter de successione in fideicommissis, & majoribus masculinis, & agnatis, non sunt applicabiles, ubi agitur de iustitia successione ex lege statutis defensioni.
- 118 Ad istud quod est in dubio, an vinculum agnitionis desumendum ex parte patris potest uniuscum proximitate deveni, ex parte matris nuptie in familia, ad effectum ut illic agnatus proferri potest remotores, neceſſe est, ut ipso agnatus sit de genere vocato.
- 119 Nam quando talis agnatus non est de genere vocato, nihilominus quod proximitas ex parte matris, est nuptie in familia ad effectum excludendi, & repellendi alicuius.
- 120 Doctores firmantes, quod gradus proximitatis proveniens ex latere matris nuptie in familia tributum prælationem agnato, licet remotores ex latere patris, recensentur.
- 121 Illi qui contrariantur defendunt opinionem, adducuntur.
- 122 Pro concordia tamen est distinguendum, quod aut agit de vocatione agnatorum facta cum defensione gradum & lineam, a quibus agnatus conservari debet, & hoc casu masculi ex feminam nuptia in familia non possunt defumere proximitatem à matre, ad effectum excludendi alios de linea vocata.
- 123 Aut vero agitur de dispositio ne, in qua omissoa rigorosa agnitionis contemplatio simpliciter sunt vocata, vel ipsa familia, vel proximiornis de familia, & tunc masculorum remotores potest proximitas lateris materni, & n. 127.
- 124 Et hoc distinctione retenta, si statutum excludat feminas non propter agnatos in genere, sed propter agnatos certi gradus, tunc agnatos excludeat volens nequit defumere gradum à matre, etiam si nuptia in familia, & n. 126. & 131.
- 125 Successio delata ex dispositio ne hominis est favorabilitas, & extenuatio recipit interpretationem.
- 126 Sicut ex constitutionibus Theodosii, & Justiniani filia Curialis Curialis nuptia immunita servabatur à datione quartae.
- 127 Sicut ex constitutionibus Theodosii, & Justiniani filia Curialis Curialis nuptia immunita servabatur à datione quartae.
- 128 Sicut ex constitutionibus Theodosii, & Justiniani filia Curialis Curialis nuptia immunita servabatur à datione quartae.
- 129 Ita filia feminae agnatae nuptie in agnatione debent dici Decisi ad Theatrum de Luca Vol. IV.

Allegatio Responsiva.

ftionis, & causa gravitatem superas videatur.

Quae profecto urgere forte possent, si alia ageretur causa, quam intellata successiois contra iuris communis dispositionem ad memorem legis statutarie, deferenda ad agnatos remotores, exclusa defuncti foro. In similibus enim questionibus ubique admonemur huiusmodi statuta esse intelligenda, ut quod fieri potest à jure communis non recedatur, illudque quam minimum lègatur, eadem prout jacent interpretando, passimque ab eodem communi iure interpretatione illis dando, & quidem nunquam recedendo à verbis, eorumque proprietate, sed strictè illa tempore accipiendo, rejecta quacumque extensione de calo ad calum, & de persona ad personam, & nunquam id quod in casu vero dispositio est, fictum; & mixtum trahendo, imò verò si à iure communis dispositione devient, a germana quoque verborum significacione recedendum est, illa impropriando, iuxta communia agmina, de quibus late apud Thabor. axion. jur. lib. 17. cap. 56. axion. 1. & seqq. Quam absurdum, quam periculofum erit subtilius interpretationib. vim facere Statutorum verbis, eadem extendere ad casus ab eisdem non expressis, quae extensio non solum infirmetur juris communis dispositio, sed violentur mens statutentium; & quorum constitutiones quin proterunt à partis moribus, & consilani casibus committere accidere consuntis, eisdem normandu m duxia legalis, & naturalis rationis dictamina, nemo non vider, quantum ab omni recta ratione aberrat, eadem subtilius interpretando, leges illas, quae practicam regulam dare debent humanis cibis, atque dispositioib omnium, ruditum etiam heterocytico ingenii civium, in eum trahere sensum, quem vix juris prudenter viri callere, aut aspergi possint: huc namque argumentandi, interpretandie ratio, si nimis repugnat traditioni questionum omnium, ad rem statutariam pertinentium, potiori jure rejecienda erit in nostra hypothetica, in qua agitur de municipalibus legibus Florentinae Civitatis, que non solum cum subtilitate conditae minime fuere, sed indiligenter, atque cum inadvertentia concinnatas suissent notarum doctores relati in contraria consultatione, num. 297. Quia igitur iusta ratione huiusmodi statuta enucleanda, declarandaque erant acutissimis illis interpretationibus, quibus redundat contraria Confutatio, & quas, evolvendo antiqui medit., & novi juris monumenta omnia, Scriptoriumque omnium studi excoigatas reassumendo coquitationes, acerrimi ipse ingenii, miraque doctrina, atque eruditonis non frivo levo iurisperitissimus Confulens, maximis vigilias, diuque nequit, quid DD Barones Bettini, & Octavianus non sint illæ personæ, ob quas tñminæ, caterquin ex iuris communis dispositio pro virili cum masculis succedentes, excluduntur. Verba facere omittimus de antiquo statuto, quod literale est, nullamque conraram recipit interpretationem, dum illius conditores fennas, earumque filios & deicentes ex eis excutient favore duxat fratris, eis filiorum, & patris; idque cum DD. adverbari non enuerterunt inter has personas excludentes, procedulib. non juvav illius dispositio, ad Text. in leg. 4. 7. Tates, ff. de danni, infel. Handed. conf. 1. num. 13. lib. 1. Altograd. conf. 64. num. 5. par. 3. dñfer. dec. 59. num. 2. part. 9. recent. cum aliis per Cirocch. dilect. 33. num. 18. & dilect. 36. num. 7.

Huius conformat altera pariter receptissima regula, tradens statuta exclusiva iustum locum sibi vindicare, in casibus tantummodo præcisè ab eis expressis, in utroque casu, tam feliciter inclusivè perfornam excludere fatagium, quam excludere illarum, quæ dicuntur exclusive, late Handed. conf. 1. num. 4. lib. 1. Palm. Nep. alleg. 150. n. 13. Rot. dec. 329. num. 1. 4. par. 6. dec. 175. n. 20. part. 7. recent. cum ceteris allegatis per R. P. D. meum Anfald. in addit. ad dec. 12. num. 29. & admittit etiam Illutriss. Confulens in

dilect. 36. num. 2. & seqq. & num. 6. vers. & hoc locum habeat, Albert. Brun. de stat. succ. qu. 6. art. 12. num. 215. Card. de Luc. de succ. ab intell. 10. sub n. 3. Palm. dec. Lucen. 210. n. 25. & in terminis Ang. 1. de Ubalo conf. 282. en. 10. n. 2. vers. contrarium, ubi loquens de statuto Florentino, firmat matrem non excludi per masculum agnatum existentem in quinto gradu, Altograd. Jun. contr. 9. 4. num. 57. ubi quid Statut. Florentini dispositio excludit feminarum, ultra sextum gradum non extendit.

Ex quo promanat alia ratio, ob quam Domini adversarii exclusi dicendi sunt; nam quam tam statutum, quam illius reformatio requires agnationis vinculum intra sextum gradum, expolcat qualitatem masculinitatis ex masculo, illi hanc qualitatem defuntem nequeunt à patre, qui, mox diximus, sum pro extraneo habeatur, dici neque agnati masculi progeniti ab alio agnato masculo contemplato à statuto; certius vero eadem qualitate carere dicuntur, spectata persona matris; ideoque ad exclusionem matrem nequeunt statuto, solos agnatos masculos ex masculo intra sextum gradum invitante, ut in specie respondent Paul. de Castro conf. 290. n. 4. lib. 2. Gabriel. conf. 90. num. 30. & 31. lib. 1. Bellon. Jun. conf. 1. num. 72. usque ad fin. Raudent. conf. 3. n. 25. & seqq. lib. 1. de Lut. in leg. art. 12. num. 56. vers. ego. & 2. 157. Pegaf. de exclus. success. majorat. tom. 2. c. 13. num. 9. Rocc. selec. c. 2. num. 42. Rot. dec. 8. 4. num. 16. part. 3.

Statutum verò ad successionem invitasse statutos masculos ex masculis, evidens, & apertum redditur tum ex eo, quod agitur de statuto exclusivo feminarum, ordinato, & condito contemplatione agnationis, cui conservanda staurantes unicè consuistit, dispositum probat contraria consultatio, quo cafo doctores, & Tribunalia unanimiter amplectuntur sententiam, qua caverit, sub denominatio- 12 na masculorum agnatorum comprehensos dicendos, non eise masculos ex feminis, sed tantum masculos ex masculis, ut communiter firmant Gabriel. conf. 1. 16. num. 10. lib. 2. Surd. conf. 1. 16. num. 8. Menoch. conf. 1. 229. num. 2. Andreol. conf. 344. n. 5. Rocc. dñp. jur. cap. 2. num. 28. Fufat. de subist. 9. 346. n. 42. Rosulph. alleg. 1. 74. num. 3. Tort. de primogen. Ital. p. 1. 2. 3. num. 45. & dec. 23. sub n. 33. apud eund. Rot. Itali. Penit. dec. 902. num. 5. & seqq. coram Card. Cerro dec. 630. n. 5. & dec. 1. num. 19. coram Bich. dec. 443. n. 16. cor. bo. me. Emerix jun. Art. 8. 1. p. 4. & 5. in rec. dec. 402. n. 2. p. 9. dec. 5. n. 1. dec. 16. p. 1. dec. 69. num. 19. & seqg. p. 17. dec. 57. 12. & dec. 68. num. 6. par. 19. in Bononi. Fideicom. de Ghislerius 17. Junii 1697. 9. Has fundamentales, coram Reverendissimo Molines Decano, in Amerina Fideicommissi 21. Febr. 1698. 9. penult. cor. R. P. D. Muto, in Pe- 13 rufina Fideicom. & Ultre literam, & in Faventia Fideicommissi, seu Primogen. curz. 14. Decemb. 17. Junii 1697. 9. Preterquam quid, coram R. P. D. Scotto, Tum etiam ex oia dicta statutaria dispositio repellit nedum feminas, verò etiam descendentes ab eis, ut in individuo dicti Statuti Florentini firmant Bald. conf. 2. 18. num. 5. lib. 2. & inter conf. Angel. conf. 68. per et. clar. mem. Card. de Luc. de succ. ab intell. 10. & 8. per rot. Palm. dec. Luc. 20. n. 24. Ex qua delendentur ex feminis exclusione clare perspicuit, statuentes sub vocatio agnitorum masculorum nullo pacto comprehendere intellexisse liberos, & descendentes masculos progenitos ex muliere; alias enim ex eodem statuti capite maxima reuelatur contradic- 14 toria, videlicet quod liberos, & masculos a feminis admittent, eisdemque apteris verbis excluderet; quem contrarietatem in omni dispositione, praesertim statutaria, evitandam esse monem ex Text. in l. non abdum, ff. de bon. liber. & in l. 2. C. de condit. infest. Cinus, & Bald. in l. fin. C. per quas personas nob. acquiritur, Maicard. de gener. stat. interpr. conf. 3. num. 159. Fenzon, ad statut. nob. poff. c. 152. 2. p. 2. p. 2. num. 75. Quapropter cum statutum, & illius reformatio non modò foro excluderent, sed agnatos masculos intra sextum tantummodo gradum existentes expressè vocaverit, hac qualitas, quam in agnatis masculis requiri verunt, ut nempe descendente ex masculis, jure optimo comprobata aliorum delendentum exclusionem, qui non ex masculis progenientur, & per consequens remanent exclusi DD. fratres adverbari tanquam de- 15 scendentes à Cassandra feminæ, idque non pollentes qualitatem à statutum præscripta, masculinitatis nimirum ex masculo, & agnationis intra limites sexti gradus, ut egegit in propriis terminis concludit Rot. dec. 405. n. 9. 10. & 11. & seqq. par. 5. rec. & probat Manl. conf. 39. 8. num. 32. & plurib. seqq.

Dilect. ad Theat. de Luca Vol. IV.

Agnoscens Illustrissimum, ac Doctissimum Confulens, DD. adversarios non esse de agnatorum numero à statuto contemplatorum, eorumque admissione vim fieri illius litteræ, & verbis, eisdem ex mente, & ratione, qua statuentes moti fuerunt, sub statui dispositio comprehensiones esse, subtilibus rationibus offendere conatur; at enim, statuta, & præstrium Florentinum, faxisse feminarum exclusionem eam unicam, & finaliter rationem conservandi bona in agnatione, ac civium familiis, quarum dignitas pol divitiarum robore subsistunt, & qua velut à causa finali, & immediata exclusionis, statuentes moti dicuntur ut ex Angelo in s. Caterino de legitim. agnat. success. notat Reynol. obser. 14. n. 10. & 11. & firmat Rota in Fulginaren. Successione, & dotum super hereditatem maternam 19. Junii 1705. 9. Quodque revera, cor. R. P. D. Lancetta. Quamobrem quid D. Barones Bettini, & Octavianus sint de familia, & agnatione de Ricafolis, & licet idem inspecta persona patris decimo octavo gradu diffident à defuncto, nihilominus gradus prerogativam defundent à Cassandra Matre defuncti forore, implore poli mentem statuti optant bonorum conservationem in familia, fructuarunt, si domina principalis foro pariter defuncti illi deferret in extraneos, exclusis filiis alterius fororis nuptæ in familia, quibus non minus agnatio, quam in agnatione confervari queunt, parvique referre, quod verba statuti de hoc præcio calo non disponant, quia non idcirco fieri dicetur illius extensio de persona ad personam, sed ejusdem dispositio servanda erit in hoc etiam calo, quamvis non scripta, tanquam sub illi comprehenso, non vi extensiva, sed interpretativa explicatio pluriū personarum sub ejusdem dispositio ratione contentarum, eque certius quia illiusmodi statuta condita favore agnationis favorabiliter reputantur, ideoque amplianda ad omnes, ad quos favor agnationis extenditur.

Non negamus, causam finalam, & immediata exclusionis feminarum fusce contemplatione agnationis, & statuentes veluti finem fibi propulsis bonorum conservationem per feminarum exclusionem in illa consequenda; sed dicimus, quod quum ratio istam in statutis etiam dispositioib modo minus, modò magis latè patere possit, prout agnatio, quandoque strictè in linea fôrum effectiva, quandoque magis latè in linea extensiva proxima, quandoque demum latissimè in linea contentiva quamvis remota, & remotissima, consideratur; dicimus inquit, in statutis etiam dispositioib, eandem, iuxta diversos populorum mores, & gentium ingenia, modò magis, modò minus latè accipi, adeò rara fint statuta, quia eadem excludendi formam habeant, eademque personas, & gradus agnatorum comprehendunt, & vix, ac ne vix quidem illa reperiatur statuta, quae feminas ob remotissimos quoscumque agnatos excludant: contra naturalis pietatis vota, agnatorum vocationem extendendo ultra gradus à jure civili prescriptos, posthac fororibus agnati defuncti: quamobrem non sola ratio genericæ conservationis agnationis inspicienda est, quam statuentes illam in abstracto non contemplentur, sed inquiriendo, quorum favore, & per quis personas illam conservari voluerint. Quam itaque in nostra hypothesi statutum foro defuncti indiferenter non excludat favore cuiuscumque agnati, sed illius exclusionem limitaverit, & restrinxerit favore certi, & determinati gradus, videlicet, existens agnatis masculis uigil ad dictum sextum gradum inclusos, fit proinde locus regulæ, qua traditur, agnationis conservanda ratione tam in legis, quam in hominis dispositio habitan, non ampliare, neque extenderet statutum juris communis correctori, sed illam attendandam esse quod illos tantummodo gradus, & personas, quarum favore inducta legitur; & per consequens masculorum inclusionem, & feminarum exclusionem intuitu agnationis refringendam esse ad gradus, & personas nominatas, & specificatas neque ad alias personas, & gradus extendendam, ut præter relativos in altera mea consultatione, 9. Nec est eo quod statutum, optimè ex Text. in l. que conditio 39. in princip. ff. de condit. & demon. fr. notat. Philipp. Chronus conf. 90. n. 12. in fin. ibi, Ex quo datur intelligi, quid statuens voluit favorem agnationis in certis casibus, & non in omnibus, & n. 13. poff. med. ibi, Sed dictum decrevum funditur in autoritate illud conditum, quic si voluit, scilicet favore masculis favore agnati, in certis tamen casibus, non tam semper, & melius n. 15. illuc, Que verisimilis mens conditoris est favore agnationis in casibus expressis in decreto, & non generaliter; Hond. conf. 1.

V 3

*conf. i.m.45. Vela disert. jur.c.99 m.69. tom.2. Terr.de pri-
mog. Ital.p.i.c.35. n.161. Rotis in Bononii. Fideicommissi
de Ghislieri. 2. Martii 1693. & Vela fortius. cor.bon.mem.
Benincasa, & in Lucana Fideicommissi 21. Aprilis 1698.
Non pratermissio, coram R.P.D. Priolo, impress. inter
decif. Palm. decif. 22.s.nu.5.*

Quapropter quum DD. adversari non solum careant gradu agnatio*re* requisito*re* a flato, verum etiam sint extra quemcumque gradum successibile*m*, de*juris* censura d*ec*tinum non egredient*m*, ad tradita per *Gloff. Salicetum*, & alios in *urbis* in *succes*. *C.* de *juris*, & *legitimi*. Cuius oper*prior* tom*1*. not*ad lib. 3*. in*finis* *justifican* de *succes*. *Cognat* cap*5*. fol*m* *mbi* *165*. *hi*. B. fuit enim in decimo octavo, & sic in gradu remotissimo*m*, & nullo confanguntatis vinculo defuncti devincti, & gaudere neque*ne* benefici statut*u* ferminalis excludent*m*, eo sub obtenu*m*, quod ipsi fint de agnatione, & conservare valeant. Familiari Ricafolam, qui ratio conservanda agnitionis non operatur, quod statutum iuris communis correditorum extendi possit ad personas, & gradus in eo non expressos, quando agnitionis conservationem voluit in gradibus, & per son's tandemmodi spesiatim nominatis, & non ultra; ideoque ratio ista*m* collu*n* nullo iuvare potest eos, qui intra gradus a flato scriptos non reperuntur. Hond. conf*1*: *nam 45.* & conf*3*. *n* *5* *lib. 1*. Peregrin. de *fidei* art*25*. *nu. 26*. Cyriac. contr*181*. *n. 47* & *seq*. Palma *desc*. *Lucer**210*. *n. 25*. *221*. *n. 37*. Rota cor. *Seraph.* *att. 1316*. *n. 8*. & in *rec. det. 383*. *nu. 7*. *9*. *de**265*. *n. 9*. *p. 13*. *det. 48*. *nu. 11* & *dec. 438*. *n. 3*. *pp. 15*. ubi *nu. 3* firmat, quod omnis penitus extensi*m*, fuit aliarum personarum comprehensio*m*, interdicta*m*.

21 Ponderata præsternit dictione illa utique, qua in prescribendo gradu successione usi sunt reformatio, similis enim dictio suæ patura quam refringat, & limitet vocatio-
neum agnati ad gradus expressos, excludit omni extensione, etiam ex identitate rationis facienda ad alias personas,
Text. *cf.* in 6. final. *infib. de fucces. cognat.* & in leg. *patronus*
35. 6. *Sempronio. ff. de leg. 3.* Alex. *cons. i. 10. no. 2. lib. 3.*
Riminiad. *cons. 2. 6. n. 12. & 14. vol. 2.* Mart. de clau. part. 2.
clau. 77. n. 6. Barbot. trad. *var. did. 4. 37. m. 1. & segg.* Rot.
coram. *Priol. des. 3. 70. 4. 1. & in rec. dec. 4. 7. num. 1. in fn. p. 2.*
dec. 4. 9. n. 9. p. 9. dec. 11. 4. 1. & 1. 3. & dec. 6. 6. num. 10.
p. 19. rec. percipliue proinde fit, non sive reformatores ad
22 feminarum excluſionem vocare alias personas, nisi illas,
*qua reperirentur intra extetum gradum agnitionis inclusi-
ve, ut notat Albert. Brin. de statu. *fucces. 4. qu. 6. art. 12.**

Statui igitur illa occidit, & minus ejusdem ratio opulari potest DD. Adversariis, unde frusta in contraria Consultatione nu. 50 ad 64. cumulantur argumenta, quibus insinuati contendunt, statuerentes unica hæc ratione conservandi bona in agnatione motos, generaliter fermeo habuisse de agnatis, ideoque feminarum exclusionem exten- dendarunt ex favore omnium agnatorum à communis sibi- te descendenti, tamet' remotissimum gradu à defuncto distanciam: Si enim illi foroem defuncti excludere no- luerint propter agnatos dumtaxat sexus gradus, & uisque ad talem sollemnum gradum eorum vocacionem exten- derunt, qua iusta ratione affirmari poterit indifferenter quoicumque agnatos invitatis, tamet' remotissimum, & quod ad iura successoria à iure civili pro extraneis habi- bus? Hoc enim agnatio in genere, atque in abfracto con- siderata non solum ex linea decipientia, sed ex collatera- libus etiam lineas efforme, modo agnati subillis compre- hensio, velut à fronte memorie, ab unicostipite profi- cescunt; attamen si ex hac generica agnations contemplatione statuta interpretari vellemus plura cumularemus absurdia, quibus non minus novisimus iurius, quo vivimus

quam natura erant præcepta violatorem. Abrogaremus enim leges, quæ sublata signationis, & cognitionis differentiatione, promiscue mares, & feminas admittunt; imo vero feminis præferimus agnatos illos, quos jura vetera signacionis favore promulgata nullatenus agnoveremus.

Quocirca ratio signacionis consideranda est non generice, & inabitando, sed in concreto dispositionis statuarie, minimeque porrigitada agnatos positos extra gradus à statuo confederatos, & qui pro extraneis habiti censentur ab ipso statuto, juxta firmata in §. 10. statuentes enim municipalibus legibus à iure communis recedere, atque naturali pietate vim facere nonulerint duci in ipsi solo signacionis nomine, sed moti præfumiente sunt iusta, atque novissima variabile differentiatione, iudeo, scotio, scoticus, &c.

Et licet me non lateat, nonnullos sensile, nomine agnatorum venire posse omnes de familia etiam extra decimum gradum, inter quos Perigr. cons. 47. num. 6. vol. 2. Fular. de substit. q. 381. ms. 8. milionibus postulabatur quæstione, qua à Doctoribus deceptator, an illi, qui sunt extra decimum coniunguntur gradum, in quo omnibus definitus fuscus, quique veré nec sanguine conjuncti sunt, neque cognati, rectè agnati dicti fuerint, seu portiū speciali gentilium nomine nuncupari debuerint, ut probat Dom. mens Jacobus Rillius in secunda sua studiisimā consultatione à n. 3. ad 13. animadversendum videtur, quod quoque sunt, qui agnacionis nomen in infinitum protrahi contendunt, loquuntur in hypothesi fuscificationis sicutidecommodi satis deferentes ultra decimum

Super Tract. De Statutariis Successoribus

bonorum conservationem in familia , agnitione , & c-
ata ; licet in hoc quoque caso non definit contrarium senti-
tientia . Soccin . nempe Jun . conf . 140 . n . 14 . vol . 3 . aliquis
relati per Futar . d . q . 381 . nu . 3 . § 9 . Alter vero resse ha-
bitus est . quod in aliis casis . ut in aliis .

bet, quando agitur de successione iure hereditario devolvenda, & quam statutum simpliciter ad foeminarum ex-
cluſionem volunt deferrit agnatis masculis existentibus u-
que ad sextum gradum inclusivē; hoc enim calū vindicab-
lī locum communis, & recepta conclusio superius firmata,
qua flatur, existentes ultimā decimū gradū
tanquam extra gradū, intra quem defertur successio
ab intestato, non continentur sub nomine agnatorum, ut
distinguendo fieri Peregrin. d. conf. 5. n. 6. vers. quorū
conūm. tom. 2. dec̄f. 5. num. 4. Petri de fidic. q. 11. num. 5. 18.
vers. si quis tamen, Graff. de success. q. fidic. commissum 9. 19.
num. 20. Mantic. de conj. d. lib. 8. tit. 12. num. 37. Man-
d. confut. 455. num. 6. 7. & 8. idēquod optime conferit, quod
firmatur in contraria consultatione num. 63. 66. 67. & seqq.
diversum est aliisque, liceat potius extra decimū gradū,
dīc potius agnatum; altū verō, quid quis habeat
etiam curia agnacionis, itaut suffragentur ad effectum suc-
cedendi vigore successioni legalis, ut optimè ponderantur
Bonden. collat. legat. 5. num. 4. 8. tom. 2. Rota coram Duran-
do. 36. n. 1. & alii per ipsum adducti. Et propterē DD.

Quod validissime comprobatur argumento desumpto
ex alio statuti nostri loco sub rubr. 1. 26. n. 2. qua facit
ut ad intestatam defundit hereditatem venientem proximi-
ores omnes usque ad octavū gradū inclusivē, qui
bus deficitibus admittatur fīcus; si igitur statutum declarat
infucessibiles agnatos, qui sunt ultra octā vīa gradū,
liet ceteroqui existentes in gradu de jure communi-
ni fucessibili admisso ad eorum exclusionem filio, poti-
ori profectū juri afferendum est, mentem statutum non
usū se in reformatione protrahere vocationem agnatorum
ad omnes sub genericō agnationis, seu familię nomine
contentos; sed agnitionis nōmē accepisse in significati-
onem magis rigorosa illa, quam habet à jure civili, dum
istud ad effectum sucedendi admittit agnatos usque ad 40
decimū gradū, illud verō eorū vocationem refrin-
git ad octavū, ut opīmē notant Brun. ad statut. quod
flanibus masculis art. 12. num. 36. 99. & 101. eges & Mans-
diti. confut. 455. num. 16. & consonat Rot. dec̄f. 26.
num. 2. & 22. part. 16. & dec̄f. 94. num. 14. & seqq. par.
17. recent.

fratres de Riculaco proficieentes à communis rippe, restringere quidem poterunt agnitionis nomen sed illi eius prodeesse minime poterit, ut denominetur agnati quodam succedendem, ex centuria statuarum legis, demandant successum agnatis maefusis utque ad fextum gradum inclusivae, ut notant Carpan. ad *flor. Mediolan.* cap. 28. 3. no. 11. & 12. & c. 301. num. 3. Pedroch. *conf.* 40. num. 303. *Manf. conf.* 4. 5. 22. 27.

ut statuti contionatores et conformatis praesumant statutis, & dispositionibus aliarum regionum, & Provinciarum, & ad illarum similitudinem legem propriam prescrivebit ut advertauunt Jan. t. 1. de quibus n. 6. ff. de legib. Macfarcl. de gener. statut. interpret. conclus. 2. num. 123. & seqq. Concil. ad statut. Eugub. in predict. nro. 20. Rocco. dispu. juv. scel. c. 73. n. 13. clat. me. Card. de L. de regal. dif. 8. sub n. 4. & success. ab inst. dif. 4. t. 1. n. 92. statut. Mediolan. cap. 378. causum reperitur. Quod agnati intelliguntur eis, qui codem nomine, & parentela nuncupantur, salvo quod in materia successorum intelliguntur agnati dum taxat illi, qui sunt usque ad septimum gradum: fuit tunc praesul relata per praesidem Picenardum in suo Reiponfo impresso post Recponfa Sadarini, n. 7. & 9. Ex hoc autem dicto statuti loco fecerimus agnatos latere fumpos vocabulo.

Prout eriam de forore, ejusque filis, non absimili ratione constitutis repperitur; hi namque ex dispositione legum 12. Tabular. &c. meminisse. C. de legit. hered. inter agnatos adsciscuntur, et nihilominus in hypothesi statuti vocantis agnatos ad fuccezionem, esse exclusos, concors est opinio doctorum, ut firmare Dec. conf. 13. n. 7. vers. data etiam, Alexand. conf. 5. ms. 1. vol. 6. Socin. Sen. conf. 1. ms. 5. vol. 5. Carpan. ad statut. Mediolan. d. c. 289. ms. 11. & 12. & 25. ms. 11. n. 3. Bonden. collud. 1. 2. 5. sum. 50. & Seg. tom. 2. ob eam ministrum rationem, quia quando statutum loquitur de agnatis, intelligendum venit de agnatis sub propria, & rigorosa illius nominis significazione comprehendere, ut probat Castreni, in l. fin. 6. In computatione is fin. C. ad ius della. Aliud sententia. In statut. Mediolan.

jam vero firmato his omnibus, quod DD. Barones Bettinus & Octavianus tanquam constituti in decimo octavo gradu, ex iuri communis, magis verò ex patris statuti cuncta peritura careant agnitione iuribus, quodque ad effectum suum celsionis intetatis non veniant sub nomine agnitorum, & per conquebus licet ex paterno latere originem

Ex quo sequitur, quod statutum nostrum, ejusque reformatio, vocando ad successione agnatos masculos intrat extum gradum, agnatione, & agnatorum nomen accepit in fratre, & propria significacione, & exprimendo certum numerum gradum, intra quos restrinxit agnatorum successione, intellecter, quod talis agnatus esset in aliqua generatione, & non in aliis.

aliquo consanguinitatis gradu defuncto coniunctus; proindeque fatendum est, sub nomine agnatorum comprehendisse tantum agnatos in iuribus successoriis hoc nominem comprehenos, ponderare praeternit dictione illa, utque ad extum gradum, quæ, ut prænotavimus f. 16. utpore dispositionem limitans intra gradus expressos, per necesse indicat; reformationem non reputasse pro agnatis omnes a communī fonte derivantes, & idem cognomen ferentes; sed illos tantum agnatos designasse, qui essent defuncto coniuncto, & existentes in gradu successibili; quæ successio, & fanguinis coniunctio quam non progrediatur. *Decr. ad Thesact. de Lagan. Vol. IV.*

Si enim, ut fulsisimè probatum, in dicta consultatione, statuente nul la alia ratione moti, quam favore agnatorum, agnatos utque ad extum gradum inclusivè prætulerunt forori defuncti, ex hujusmodi feminarum exclusione facta contemplatione agnitionis sequitur, quod nulla ratio habeti potis vinculi procedentis ex parte matris, adeut cognitis, tantumque de genere non vocato, nullo 43 pacto propria æquales, quinimmo nec major proximitas ducta à latere materno, ut docuerunt Bald. & Caftren. aliisque in I. 1. C. *de legit. hered.* Laderch. conf. 54. sub *nu. 2.* & 3. Mandell. Alb. conf. 8. a. 7. & seqq. Menoch. conf. 18.7.

nu. 6. verf. eccl. & n. 16. & 17. optimè Spad. conf. 2. 71.
nu. 4. 6. & 7. lib. 3. Rox. de incompatibili. p. 1. c. 6. §. 17. nu. 2. 7.
Rot. dec. 3. 4. nu. 10. p. 5. rec. & in Majoricens. Beneficii 16.
Febr. 1699. §. Tunc etiam quid conjugatio s. f. cor. R. P. D. meo
de la Tremoille.

Mutuatione namque ista proximitatis, & gradus, facta à persona matris, aperte repugnat immoto illi iuri nostri regule, qua statuitur, quod excludit a successione feminam propter masculos, exclusi quoque censeantur descendentes masculi ex ea, utpote proficentes ex imperfecto, & 44 pertinente medio; satis enim absurdum est, ipsa origine rei sublata, ejusdem imaginem dredituque, ut rechristi Imperator in. unit. in pric. C. de lat. libert. tollen. Idcirco quoniam D. Cassandra adversariorum Mater excludit a successione feminam, ut illius illius filii suos succedent, eam autem ex illius successione non possint, ut probant Surd. conf. 3. 5. n. 10. verf. attamen predicit, Rot. dec. 8. n. 15. p. 5. rec. Aut succedere vellet ex iuri communis functione, ob deficiens videlicet agnatorum excludit, & cum Domina Maria Magdalena Principalis nostra ex hoc iure in fratris intestata hæreditate ex aliis qui succederet, eandemque, utpote venientem ex equali iure, repellere non posset; prouindeque non adverterat verba auctoris. Commentar. ad Confutat. Paris. relati in contra dictatione sub n. 10. ibi. Non obstat dicta theorica, nam ex feminis tanquam ex radice infesta excludit à iure, & gradus, ex ea excluditur feminae, quia verum est, quando remissa ipsa, à qua masculi descendit, est inhabilis, & incapax, taliter quo si vivet, non succedit; id est quoniam D. Cassandra, si in humanis estet, & virtute statuarie legis succedere cuperet, nullus partus eius admittenda in concursu agnati, vocati à statuto, eoque non extante foroem ex equali iure venientem excludere nequeat; ita etiam, pari ratione, ejus filii agnatos consideratos à statuto excludere non posset; quia procedunt ex medio inhabili, prout etiam matreteria à consuebita successione non repudierent, quia plus virtutis esse non posset in caufo, quām in caufo.

Nec subsistit, quod medium mulieris in similibus dispositionibus eo tantum casu repugnet inhabile, & imperficiens ad hoc, ut masculi ab ea descendentes succedere possint, quia eadem efficiunt perpetuo excludere, vel si viveant, centerentur incapaces successiois; aliter vero rem habebant, quoties feminæ fuerint in aliquo casu consideratae, certius vero quando eadem successerint, ut contingat in nostra hypothese, in qua si D. Cassandra Mater DD. Fratrum de Ricafolis efficit in humanis, admittetur una cum Dom. Principali ad exclusionem masculorum existentium in gradu à statuto exclusio; his enim casibus medium feminæ non dicitur imperficiens, & masculis ab illa progenitis deferuntur successio, quamvis per eundem medium id contingat, iuxta conf. Gabr. 6. n. 1. lib. 1. Et comment. ad Confutat. Par. 11. 1. de Fido 5. 25. glos. 1. in verbis femelle sub n. 2. oper. tom. 1. fol. 364. iuxta edit. Par. anni 1681. à R. P. D. Severolo ad sui a sumptu comprobatione adduci.

Quod enim attinet ad primam objecti partem, facile ex ea emerimus ponderando, quod licet Statutum Florrentinum non existentibus agnatis masculis intra sextum gradum feminas ad successione reintegraverit, non idcirco sequitur, quod feminarum exclusio non officia eorum filii, quia alii est, quod deficientibus masculis agnatis à statuto vocatis feminorum exclusione, iher. & earum filii iuxta iuris communis censuram succedant; alius vero est, quod eadem, & filii succedant tanquam agnati à statuto considerati, prima casu, qui statutum non luit perpetuum feminarum exclusione intuitu agnationis indicere, sed tantummodo utque ad tertium gradum, utique peremptio gradus agnationis à statuto contemplato, feminis, carmine defidentibus adempta non dicitur successio; & secundo casu, qui dum statuentes matrem exclusivebant, ut bona in familiâ conferarentur, illam considerante dicuntur ut inhabilem ad conservandam agnationem, id est illius inclusum perpetua est, secundum Bartoli. in Iur. f. ad Treb. Curia Jun. conf. 11. 7. verf. lego autem solo dicere: eo igitur casu, quo D. Cassandra Mater vigore statutariae dispositionis succedere nequeat, nec etiam illius filii masculi, utpote parentes principio successibili, capaces erant intestatae successiois, ex lege statutaria defenda ad agnatos, & ultra superioris relatios optime probat Bellon. de iur. accrescend. tom. 3. c. 9. q. 12. & n. 8. ad 102. & propterea bene simul conveniat, quod licet feminæ non sit tempore medium inhabile, ut filii ex illius persona succedere possint, attamen talis repudetur in terminis statutariae successiois, si illius vigore admitti contendant, idemque firmat Gabr. d. conf. 6. n. 1. lib. 1. in cuius hypothese quoniam mater à statuto non est exculpta, ejus filii babilis est discernere ad succedendum ex persona matris; aliter vero res se habuisset, si medium matris à statuto habitum sufficeret pro imperficiens, quia tunc vigore statuti, excludita matre, exclusi quoque sufficiunt omnes ab eadem descendentes, & egregie firmavit Rot. dec. 8. n. 10. & 11. par. 6. rec.

Et jure quidem optimo Doctores, & Sac. Rota, quando contemplata repudetur agnatio, pro imperficiens habuerunt vinculum, & proximitatem derivantem ex feminâ nupta in familia, quia quoniam ex feminâ ortum habeat cognatum, utique hæc non parit descendentes agnatos, nec illius filii licet masculi dicuntur ex agnatione, & familia matris, sed ex agnatione, & familia patris; mater enim licet agnata sit, finis tamen est agnationis finis, quam proinde in filios transferre non potest, ad Text. in. g. viii. 53. queffos infinit. de success. cognator. Et in iuris conflitus 10. §. cognatis 2. ff. de gradib. & offin. ibi. Qui autem per feminas conjugantur, cognati tantum nominantur, & in memini-

nus fin. §. quam autem, C. de leg. hered. Bald. in. certum 5. n. 11. ibi. sunt autem agnati qui sibi attinent per legitimam lineam masculinam sine feminâ interruptione, C. unde legiti, Valez. conf. 40. n. 24. Menoch. conf. 177. n. 26. Peleg. de fidei. art. 26. n. 28. Tentacring. conf. 9. n. 19. ubi concludit, quod feminæ nupta in familia conservant quidem agnationem, sed illam de linea viri, non autem illam ex linea corum patris. Bellon. conf. 73. n. 12. & 13. Prat. di- 49. scpt. foren. c. 4. n. 38. Pegat. de success. & cred. mator. c. 14. n. 123. & 124. qui quamvis pro filio feminæ nupta in familia resolvatur, dupli tamen peculiares ratios moverunt, altera ex voluntate testatoris vocantis feminas agnatas ad effectum, ut nubendo agnatis possent procreare liberos agnatos, & altera, quia majoratus, de quo in sua hypothesi agebat, non erat verè agnatus, ut elicitor ex matre, & per tot. tom. 2. Rot. dec. 388. n. 19. p. 5. & dec. 349. n. 19. & dec. 89. n. 1. ubi advertit, impossibilis esse, mulierem habere filios agnatos, p. 6. rec. cum alii per me adducunt in prima mea consultatione, §. Quo circa.

Quamobrem redi pro regula communis omnium consensu recepta constituta est, quod statutum excludens feminam censeatur per quamdam consequentiam excludere totum illius lineam, & sic etiam masculos ab eis descendentes, in quibus licet mutetur iuris, non tamen mutatur qualitas, & ratio exclusiva, imo vero quoniam idem non possunt venire nisi tanquam matris imagines, eorum respectu posterior est ratio exclusio, quam respectu matris, illi enim sunt cognati, hec vero agnata est, ut ex Bald. in. l. maximum vitium n. 4. C. de liber. præter. in propenso respondent Paul. de Castro conf. 241. nu. 5. 1. 1. Nat. conf. 381. n. 23. verf. non obstat, & n. 16. verf. præterea, Surd. conf. 85. n. 10. verf. attamen, optimè Bellon. de iur. accret. c. 9. q. 12. & 2. 102. & plur. fogg. & præcipue n. 102. decifilo Sicula penes Card. de Lyc. de seud. n. 392. ubi ea a confirmari ratio excludendi masculum ex feminâ nupta in agnatione, quia non habet, ut verbis utar decisionis, masculus ex masculo vero, & natura litera conservat familialm, masculus vero ex feminâ non nisi fictionem, & artificiam.

Et revera quam reformatio una cum masculina, & agnitione qualitate requirat proximitatem intra limites texti gradus inclusivæ, qua ratio haberi potest vinculi D. Cassandrae, & si viro ejusdem cognominis traditæ Quemadmodum enim si illa vivet, constitutæ nequirat gradum à statuto volitum, ex quod caret qualitate masculina; ita etiam DD. adversarii eius sibi in eadem dinumerare nequit gradum; nam quoniam omnis successio devolvi debet de gradu in gradum, ita ut aliter fiat transitus ad gradum sequentem, quam deficiente priori, ad Text. in. l. §. Quibus, & Sed videndum, ff. de success. edit. inde lequitur, quod si D. Cassandra mater, à qua gradus incipere debebat, inhabilis erat, & gradum nullum constitutæ poterat, impediens proinde transitus successiois ad filios ab eadem termino derivantes, tanquam praexistentia obstat, & deficiente principio, à quo gradus, & proximitas promanet, ut argumento l. 2. §. Si tamen consanguinea, ff. ad Terrull. & l. iurisconfus. 10. §. gradus 12. ff. de grad. & affin. arguit. Battol. in. liberorum 220. nu. 4. verf. querone, ff. de iuror. fogg. Castreri. conf. 42. n. 10. verf. attamen, bené Bellon. de iur. accret. c. 9. q. 12. n. 100. & 101. egregie Cadill. lib. 5. quidam contr. c. 178. n. 18. verf. & eadem, Rot. dec. 89. n. 8. & 9. & nu. 10. p. 6. rec. eum reliquo adductis in altera mea consultatione, §. Statutum squidam, ubi ex autoritate Rotæ Romanæ in Firmano Successionis 26. Februario 1698. §. Alia verba, cor. R. P. D. Muto, ostendit, quod eadem incapacitas gradum, five successiois, qua repellitur pater, influat etiam in filios.

Si itaque juxta toties repetita de reformatio verba, existentes agnatis masculi usque ad sextum gradum inclusi, ab intestata hæreditate fratris foro excluditur, DD. adversarii filii Cassandrae nuptæ boni. Baroni Leonis eorum Patri ab eadem mutare nequivit proximitatem, quia statutum vocando agnatos masculos usque ad sextum gradum, repexisse dicitur ad agnationis conjunctionem ex parte patris, in quo agnationis subjectum subsunt, & non ad conjunctionem ex parte matris, quia utpote cognata nihil operari potest pro dinumerando gradu agnationis, ut optimè nota Bellon. conf. 2. n. 8. verf. nec obstat; id est quoniamus nuptifer viro de familia, non idcirco tributar, utpote taliter successiois, & qualitatem agnationis quibus ipsa ad effectum statutariae successiois deficita periebat, ut ex regula, qua statuitur, plus juris in alium

transferre non posse, quam n. metispo quis habeat, in nostris terminis bene si guementur Laderca. conf. 54. col. 4. verf. confirma ut id secundo.

Quoc rea quam ex statuto nostro, juncta ejus reformatio, cognatio, seu maternum vinculum per se spectatur, reputare impertinet ad successionem, efficax non 61.

redderetur ob com mixtione: cum vinculo paterno, quasi ex utroque unum, & individuum vinculum efficax ei oratum est dicatur, haec quod suapte natura vim, aut efficaciam nullam habet ad agendum, nec etiam cum alio conjunctum illam acquirere potest, ut in proprio ratio-

cianum Bald. in. de leg. hered. idem in 1. 6. His vero in primis de fratrib. Alciat. conf. 17. lib. 2. t. 1. Alex. conf. 29. & 152. l. 3. Bero conf. 96. n. 8. & seq. & per tot lib. 2. Mandell. conf. 81. n. 9. Rugger. conf. 37. nu. 32. lib. 2. Menoch conf. 187. n. 14. Sard. dec. 29. num. 7. & 8. Magon. de. Floren. 82. & dec. 105. urubico 2. 20. Card. de. Lyc. de fideicom. dicit. 6. n. 12. & de fed. dif. 13. n. 27. Rot. dec. 84. num. 14. ad fin. p. 5. & dec. 53. n. 7. p. 7. rec. sed ut duplex vinculum, seu duplex qualitas simili juncta operetur, oportet, ut unaquaque per se, & seorsim sumpta sit efficax, & sufficiens ad succedendum; aliquo ex dupli extremo penitus inhabilit, medium haberi effortante non potest, ut prosequitur Bellon. d. conf. 2. sub n. 8. Quapropter quem in hypo-

thesi Florentini Statuti vocantis agnatos masculos intra sextum gradum, si spectetur linea materna, DD. fratres adversarii venire nequent tanquam masculi agnati, quia sunt masculi nati ex feminâ, id est exclusi, in nomine que habent remanet, ut optime notant Socin. Sen. conf. 151.

53. n. 2. verf. non obstat, & n. 16. verf. præterea, Natt. conf. 381. n. 23. verf. non obstat, & n. 16. verf. præterea, Surd. conf. 85. n. 10. verf. attamen, optimè Bellon. de iur. accret. c. 9. q. 12. & 2. 102. & plur. fogg. & præcipue n. 102. decifilo Sicula penes Card. de Lyc. de seud. n. 392. ubi ea a confirmari ratio excludendi masculum ex feminâ nupta in agnatione, quia non habet, ut verbis utar decisionis, masculus ex masculo vero, & natura litera conservat familialm, masculus vero ex feminâ non nisi fictionem, & artificiam.

Si vero intueamur lineam paternam, ex qua verè deducitur agnatio, quoniam in dubium venire nequeat, quoniam ipsi proveniant ex aliis impertinenti vinculo, ed quid agnatio qualitas à statuto, seu reformatio desiderata intra limites texti gradus, considerari nequeat in parte agnato per decem, & octo gradus à defuncto disjuncto, atque existente extra gradus à statuto contemplato, agnatum ita statuto considerat, quia propter idem carcerat, transmittere proculdubio non potuit in filios, ad effectum obtinendi præstacionem in statutaria successione tributar agnatis sexu patris, ut optimè firman Bellon. conf. 2. num. 8. Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixto de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit Philipp. multo fortius debet ipso removeri, si videret; aut volumus cum considerare ex persona matris, quo cau dicitur cognatus, & tunc exclusa matre sunt exclusi etiam eius descendentes; quemadmodum dictum, quod scilicet in iure non succedunt feminæ, ita etiam non succedunt masculi ab eis descendentes, Ec. & inferius ita suidit. Ex premisis confunditur alia consideratio fida per Dominum Advocatum, quod Camillus pro parte dicitur agnatus & pro parte cognatus, & sic quod si est eius omnis ex statuto Metellani excludente cognatos, statutus agnatus usque ad septimum gradum; possum enim patre fini veri prejudicio, quod repedit patris dicitur agnatus, si quid facit hoc ad proprium? Si enim Comes Aquitanus qui est agnatus exclusus, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixto de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixto de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixto de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixto de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.

Ex his autem, Rugger. conf. 37. n. 25. & 26. egregie Curt. Jun. conf. 117. verf. circa secundum, qui in nostris terminis per hanc verba concludit, ibi, Non tam consideratorem non possum non mirari, quod de Camillo filio Comitis Aquitan. Ec. & non immixxi de eo non fiat a mentio, quia aut volumus cum considerare ex persona patris, & tunc si patres exclusi, tanquam remissio respicit.